

PRZYKOWAĆ (3) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf przykować (2). ◊ *praet* 3 *sg m* przykował (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w. Przytwierdzić do czegoś uderzeniami młota (3) :

Przen: Zapamiętać [co] (1) :

Zwroty: »do pamięci przykować« (1): A iż Polak iefth teſkliwy á wielki zábawcá ná tropie/ przethóć podawam ty APOPHTEGMATA/ to iefth krociuchnemi łowy długich rzeczy rozważenia/ iż wždy łobie przecedłzy/ y s tego y z owego wirſzyká możelz łobie co vpodobác á do pámięci przykować. RejZwierc 209.

[»do siebie przykować«: TYch tedy rzeczy wysłzéy pomięzionych Stoikowie obiémá lie rękómá dźierzéc każá/ á od siebie ich nigdy niepuſzczác/ owłzem ie do siebie przykować SenekaGórn 328].

a. *[Okowami [kogo za co do czego]: A zawożono ie [Żydów] nie ináčzey iáko ine beſtyie/ zá łancuchy ábo powrozy ie gwałtownie tãrgáiąc/ niektore fnich zá gárdłá w kunach do łáwek w okręcie przykowano Leop 3.Mach 4/8 (Linde)].*

b. *Gwoździ [kogo], co] (1) :*

przykować do czego (1): [Lamatus] Wpuſci rękę drapieżną przeddrzwi do ſieni: Odmykác do bogaczá zdraycá lię nie leni. Lecż Chryſeros opátrny [...]. Czekał v oney dźiury z brátnaem y z młotem [...]. Rękę Lámatuſowę w chyżu łwym poimał: Y w oney ciálfney dźiurze męźnie iey dotrzymał/ Y do drzwi iá przykował: Ow przynitowany Stał w progu iák ná poły łotr vkrzyżowany. KlonWor 42.

[przykować czym: A Kátowie żelázá y gozdzie ktorými go [św. Polikarpa] przykować chćieli áby lię ná ogniu nie rułzył gotowáli. SkarŻyw 85].

c. *Połączyć ze sobą części metalowe [co] (1) : [św. Wilhelm] nágo łtánáwłzy/ páncierz ná ciáło gołe włóżywłzy kowalowi przykować yi ná łobie/ y dzieſiácą [!] łancuſzkow ſciágnąc y zánitowác kazał. SkarŻyw 166.*

Formacje współrdzenne cf KOWAĆ.

Cf PRZYKOWANIE, PRZYKOWANY